

Η Παναγία η Γοργοεπήκοος.Το Θαυματουργό Μοναστήρι στη Μάνδρα Αττικής

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η Μονή πανηγυρίζει στις 8 Σεπτεμβρίου (210 5550777).

Ρεπορτάζ: Τσέγκα Μαρία

Το Μοναστήρι της Παναγίας της Γοργοεπηκόου βρίσκεται στη Μάνδρα Αττικής, στην κορυφή της οροσειράς, με θέα τη θάλασσα της Ελευσίνας. Αν και η μονή βρίσκεται τόσο κοντά στην «τρέλα» της πόλης, όποιος την επισκεφθεί μπορεί να ηρεμήσει και να γαληνεύσει. Να αντιληφθεί την ιερότητα του χώρου και με ευλάβεια να προσευχηθεί στη Μεγαλόχαρη και να ζητήσει τη λύτρωση για ότι τον απασχολεί. Και η Παναγία η Γοργοεπήκοος –όπως λέει και το όνομά της- γρήγορα θα ακούσει και θα προστρέξει.

Το Άγιο Εικόνισμά της θαυματουργής Παναγίας Γοργοεπηκόου, αγιογραφήθηκε στο Άγιο Όρος πριν το 1900. Η Παναγία κρατάει «το θείο βρέφος στην αγκαλιά της σαν σε θρόνο χερουβικό, με ιλαρό το προσωπό της, με γλυκυτάτους οφθαλμούς και ένα αμυδρό μειδίαμα στα χείλη». Την εικόνα αγόρασε από το Άγιο Όρος μία οικογένεια από τη Σμύρνη και σαν πολύτιμη κληρονομιά πέρασε από γενιά σε γενιά και τελικά έφτασε στα χέρια της Ιφιγένεια Αναπλιώτου λίγο πριν καταστροφή της Σμύρνης.

Το πρώτο θαύμα

Ήταν το 1907 όταν η θαυματουργή εικόνα έκανε το πρώτο της θαύμα. Η Ιφιγένεια ήταν βρέφος στην κούνια στον πάνω όροφο του σπιτιού και οι γονείς της γευμάτιζαν στον κάτω. Ξαφνικά οι γονείς άκουσαν έναν δυνατό θόρυβο και έτρεξαν πάνω για να δουν τι συμβαίνει. Έκπληκτοι είδαν πως η εικόνα είχε κατέβει

από το εικονοστάσι που ήταν στο δωμάτιο και είχε σταθεί όρθια στα κάγκελα της κούνιας, την ώρα που το βρέφος κοιμόταν ήσυχο. Αμέσως, φώναξαν έναν ιερέα και έκανα κατανυκτική παράκληση στην Παναγία. Αυτό το γεγονός έγινε στις 8 Σεπτεμβρίου, γι' αυτό και κάθε χρόνο από τότε, την ίδια ημέρα έκαναν στο σπίτι τους αγρυπνία.

Το ταξίδι στην Ελλάδα

Με το διωγμό του 1922 αναγκάστηκε να φύγει από τη Σμύρνη και η οικογένεια της Ιφιγένειας. Το πρώτο που φρόντισαν να πάρουν μαζί τους ήταν βέβαια η θαυματουργή εικόνα, την οποία τύλιξαν ευλαβικά σε ένα άσπρο μαντήλι και την έφεραν μαζί τους ως ιερό κειμήλιο έως την Μυτιλήνη και από εκεί μετά από χρόνια στην Αθήνα. Τα θαύματα συνεχίστηκαν και τα επόμενα χρόνια. Ήταν 8 Σεπτεμβρίου κάποια χρόνια μετά την άφιξη στην Ελλάδα, όταν έπιασε φωτιά το δωμάτιο που φύλαγε η Ιφιγένεια την εικόνα. Όλα κάηκαν εκτός από την Παναγία που έμεινε άθικτη ανάμεσα στις φλόγες!

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

Το Ιστορικό της μονής

Τέσσερις μοναχές, κατά τη θεια βούληση όπως αποδεικνύεται εκ των πραγμάτων, ξεκίνησαν να χτίσουν ένα μοναστήρι - ησυχαστήριο που επιθυμούσαν να το αφιερώσουν στην Παναγία την Γοργοεπήκοο. Τον Ιανουάριο του 1965 συγκεντρώθηκαν και έμειναν προσωρινά στο σπίτι της μίας στα Μελίσσια, προκειμένου να βρουν έναν κατάλληλο τόπο για να χτίσουν το μοναστήρι τους. Ύστερα από αρκετή αναζήτηση βρήκαν ένα οικόπεδο που τους άρεσε στο Καπανδρίτι. Αν και έδωσαν προκαταβολή, η Παναγία ήθελε αλλού τη μονή της.

Μια από τις επόμενες ημέρες επισκέφθηκε τις τέσσερις κοπέλες η Ιφιγένεια Αναπλιώτου. Αφού συζήτησαν για την υπόθεση που τις επισκέφθηκε, τους είπε πως έπρεπε να πάει στην εκκλησία για να πάρει μια εικόνα της που την είχε πάει για τους Χαιρετισμούς, γιατί όπως είπε, είχε μαθευτεί πως είναι θαυματουργή και της την ζητούσαν από την εκκλησία. Οι 4 κοπέλες ρώτησαν στη Χάρη ποίας Παναγίας είναι η εικόνα. Και όταν εκείνη απάντησε στη χάρη της Γοργοεπηκόου τα κορίτσια συγκινήθηκαν και ζήτησαν αν μπορούν να την έχουν, αφού στη χάρη της θέλανε να κάνουν το μοναστήρι. Ευγενικά όμως η Ιφιγένεια το αρνήθηκε και έφυγε. Αυτά έγιναν τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Τον Αύγουστο της ίδιας χρονιάς -1965- όμως, τα κορίτσια την παρακάλεσαν να τους δώσει για λίγο την εικόνα να την βγάλουν φωτογραφία γιατί θα θελαν να κάνουν την πρώτη τους υπαίθρια Λειτουργία στο Καπανδρίτι. Και η Ιφιγένεια τους αποκρίθηκε να την κρατήσουν γιατί όπως είπε: «Πάντα ήθελα να Της χτίσω μια εκκλησία, αλλά δεν νομίζω πια να τα καταφέρω».

Η Λειτουργία αυτή όμως, δεν έγινε ποτέ από διάφορα εμπόδια. Μια γυναίκα μάλιστα, τους είπε πως δε θα χτιζόταν εκεί το μοναστήρι, γιατί το είδε στον ύπνο της και θα γινόταν πάνω σε οροσειρά. Μετά λοιπόν, από πολλά εμπόδια, σκέφτηκαν πως ίσως θα έπρεπε να το έχτιζαν τελικά στην Μάνδρα, γι'αυτό και μαζί με τους δύο δικηγόρους, το διοικητή της αστυνομίας Κηφισιάς και τη γυναίκα αυτή, πήγαν στη Μάνδρα και εκείνη όταν αντίκρισε από μακριά το βουνό αναφώνησε ότι εκεί της υπέδειξε η Παναγία να γίνει το μοναστήρι. Ανέβηκαν με πολύ κόπο στην κορυφή. Η θέα και η ηρεμία τους άρεσε πολύ, όμως ο τόπος γύρω ήταν απότομος, κρημνώδης, δύσβατος, άνυδρος, όλο πέτρα, βράχια και θάμνους. Μη γνωρίζοντας τι να αποφασίσουν, ζήτησαν από την Παναγία να τους υποδείξει σε ποια από τις δύο περιοχές να χτίσουν τελικά το μοναστήρι και με θεϊκό σημάδι στην ηγουμένη των τεσσάρων κοριτσιών επέλεξαν τελικά τη Μάνδρα.

Αμέσως ήλθαν σε επαφή με τον ιδιοκτήτη του οικοπέδου και ο αείμνηστος Νικόλαος Σταμίδης προσέφερε δωρεά 25 στρεμμάτων. Στις 25 Μαρτίου ανέβηκαν όλοι μαζί και έστησαν ένα Πρόχειρο Προσκυνητάρι της Παναγίας. Αρχικά κάθε ημέρα πήγαιναν από τα Μελίσσια στη Μάνδρα και σκαρφάλωναν έως την κορυφή, όπου μόνες τους πάλευαν να ανοίξουν δρομάκι για να χτιστεί στη συνέχεια το μοναστήρι. Τις Κυριακές βέβαια πήγαιναν και 20-30 άτομα από την περιοχή και βοηθούσαν.

Να μου δώσεις και την άλλη μισή κάπα

Ο Γιώργος Λιάσκος, κάτοικος της περιοχής, είχε δει στα 16 του χρόνια μια καλόγρια (την οποία έβλεπαν συχνά στην κορυφή και άλλοι τσέλιγκες και εργάτες που χτυπούσαν πεύκα για ρετσίνι) η οποία του είπε πως θέλει όταν έρθει η ώρα να της δώσει και την άλλη μισή κάπα. Ο Γιώργος Λιάσκος, λοιπόν, όταν είδε τις τέσσερις κοπέλες θυμήθηκε τα λόγια της καλόγριας και κατάλαβε τι εννοούσε. Έτσι, πήγε στις καλόγριες και τους είπε: «Τώρα έχετε το μισό οικόπεδα από το Βορρά. Εγώ θα σας δώσω το άλλο μισό από το Νότο.»

Έφτιαξαν αρχικά ένα μικρό εκκλησάκι και εγκαταστάθηκαν εκεί στις 18 Δεκεμβρίου 1966. Στην αρχή δεν ανέβαιναν προσκυνητές, αλλά σιγά σιγά πήγαιναν συχνότερα άνθρωποι που λέγανε ότι είδαν την Παναγία στον ύπνο τους να τους λέει ότι «είμαι εγώ που μένω εκεί πάνω. Η καινούρια στα μεταλλεία του Σκαλιστήρη. Η Μαρία μητέρα του Μανώλη. Ελάτε! Γιατί δεν έρχεστε να με δείτε;» Αν και ζούσανε μόνες τους στην ερημιά, είχαν την Παναγία προστάτη τους και φύλακα. Κάθε πρωί στον Όρθρο στο «Πάσα πνοή» και κάθε Εσπερινό στο «Κατευθυνθήτω η προσευχή μου» η εικόνα χτυπούσε σαν με ένα πετράδι για να δείχνει ότι ήταν εκεί.

Ύστερα από πολλά εμπόδια, ο Μητροπολίτης Αττικής και Μεγαρίδος ζήτησε ένα σχέδιο της Μονής και προχώρησε στην υπογραφή του Διατάγματος της Ιδρύσεως της Ιεράς Μονής της Γοργοεπηκόου με βασιλική βούλα και άδεια της ιδρύσεώς της

το 1972. Στις 6 Αυγούστου 1971 έβαλαν το θεμέλιο λίθο του Μοναστηριού, στις 23 Σεπτεμβρίου 1973 έγιναν τα εγκαίνια από το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη και μπήκαν μέσα οι μοναχές και έγινε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και Αγιασμός. Στις 29 Οκτωβρίου 1978 θεμελιώθηκε ο καθολικός ναός της μονής από το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνας κ.κ. Βαρθολομαίο και 7 Σεπτεμβρίου του 1982 έγιναν τα «Θυρανοίξια».

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

Το πρώτο εκκλησάκι όπου έμεναν οι μοναχές, έως ότου να χτίσουν το μοναστήρι.

Πηγή: tsegkanews.gr